

ՀԵՏԱՔՐՔԻՐ Է ԻՄԱՆԱԼ

Լավ հայրնի է, որ սարդերը իրենց ուրայնը պարուն են կպչուն նյութով, որի շնորհիվ այնպեղ հայրնված միջարները այլևս չեն կարողանում փախչել: Սակայն կան սարդեր, որոնց հյուսած ուրայններում կպչուն նյութը բացակայում է: Այնուամենայնիվ, միջարները նման ուրայններից ևս չեն կարողանում ազատվել: Ինչու՞մն է բանը: Այս հարցի պարասխանը գրել են Օքսֆորդի համալսարանի գիրնականները: Պարզվում է, ուրայնը գործելիս, սարդը թելերին հաղորդում է էլեկտրական լիցք: Երբ միջարն ընկնում է նման ուրայնի մեջ, այն չի կպչում ուրայնաթելերին, այլ ուղակի խրվում է այնպեղ և չի կարողանում դուրս գալ: Պարձառը միջարի և ուրայնի միջև գործող էլեկտրական ձգողական ուժն է: Թռչելու ընթացքում միջարները թափահարում են իրենց թևիկները և այդպիսով ապահովում օդի հեղ շփում: Այդ շփման հետևանքով միջարները լիցքավորվում են: Հայրնվելով սարդուրայնի շրջակայքում նրանք ձգվում են դեպի ուրայնը և այլևս մնում կալանված:

Էլեկտրական լիցքերն իրենց նպարակների համար օգրագործում են ոչ միայն սարդերը: Հայրնի է, որ այն օգնում է նաև մեղոներին, օրինակ, պինդ պահելու համար հավաքած ծաղկափոշին: Իսկ մեղոները, ինչպես և բոլոր մյուս թռչող միջարները լիցքավորվում են շնորհիվ օդի հեղ շփման: Կարծիք կա, որ մեղոները էլեկտրական լիցքերն օգրագործում են նաև մյուս մեղոների հեղ հաղորդակցվելու, (օրինակ՝ ծաղիկների րեղի մասին միմյանց հայրնելու) համար: